

การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารการบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

A Study of Problems and Solutions for the Administration Counseling Services of Schools under Provincial Administrative Organization of Nakhon Ratchasima

จิราภรณ์ การสูงเนิน

นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Chiraphon Kansungnoen

Graduate Student of Master Degree Program in Educational Administration,

Nakhon Ratchasima Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนว เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน และเพื่อศึกษาแนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2558 จำนวน 52 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนมีผู้ให้ข้อมูล จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น 208 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และแบบสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน สำหรับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริการสารสนเทศ รองลงมาคือ ด้านการบริการให้คำปรึกษา ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน ด้านการจัดวางตัวบุคคล และด้านการบริการติดตามประเมินผล ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่าโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน ด้านการบริการสารสนเทศ ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านการบริการติดตาม ประเมินผล ส่วนด้านการบริการให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า โดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกคู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

3. แนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวโรงเรียน ควรจัดประชุมวางแผนการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยใช้กระบวนการ PDCA ประสานความร่วมมือ สร้างเครือข่าย ทั่วหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อช่วยสนับสนุนในการหาแนวทางแก้ปัญหาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ในทุกๆ ด้านต่อไป

Abstract

The purposes of this research were to study the problem, compare the problem and problem solving guidelines in the guidance administration of schools under Nakhon Ratchasima Provincial Administrative Organization, which is classified by school size and working experience in guidance of schools directors on academic subschool directors. Responsible guidance teachers grade nine advisor teachers, grade twelve advisor teachers story the problem solving guidelines in the guidance Administrative organization. The sample included 58 Nakhon Ratchasima Provincial Administrative Organization schools in the academic year 2015. There were four respondents in each school in a total 208. The instruments used for gathering information were five rate-scale questionnaires in analysis by frequency, percentage, means, standard deviation and one-way ANOVA and interviewing forms from the experts. The information derived was analyzed by content analysis.

The findings showed that

1. The problem with findings guidance administration schools under Nakhon Ratchasima Provincial Administrative Organization overall was at a lesser level. When considering each aspect, it was found that all aspects were at a lesser level too. The highest average aspect was the information service, followed by the counseling service, gathering student information service, personal placing service and evaluation service aspect respectively.

2. Comparing the problem of school guidelines administration class find by school size, it found that in the overall picture was significantly different at 0.05 level. When considering in each aspect it was significantly different in found aspect, it was gathering student information service the information service aspect personal placement aspect and the evaluation service aspect. The advancing service was not significantly different when comparing the average pair, it found that overall was significantly different at the 0.05 level in every get along with the hypothesis.

3. Problem-services guidelines were that schools should provide meetings by participating in the relevant organization using the PDCA process coordinated with other organizations with networks both in the government and private sections to enhance and promote in finding ways to solve the guidance administration of schools under Nakhon Ratchasima Provincils Administrative Organization in every aspect.

1. บทนำ

การเปลี่ยนแปลงสังคมโลกปัจจุบัน ได้เข้าสู่ยุคของข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดผลกระทบต่องานในการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ สังคมปัจจุบันที่ต้องพึ่งพาข้อมูล ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมาย ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวัฒนธรรม เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ประเทศต่างในโลกที่กำลังพัฒนานั้นล้วนแล้วแต่อยากเป็นประเทศที่เจริญแล้วทั้งสิ้น เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนวิธีการและกระบวนการในการบริหารด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยให้เท่าทันต่ออารยประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทางการศึกษา ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนา

เยาวชน ดังนั้นการศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะนำมาสู่การพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าได้ในทุกด้าน ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการพัฒนาพื้นฐานคุณภาพชีวิต เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559) ดังนั้น การจัดการศึกษาที่จะต้องให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทุกด้านของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญอันสำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่างๆ ที่ดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้ เป็นการบรรลุจุดหมายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 บัญญัติไว้ในหมวดที่ 4 มาตรา 22 ความว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด และกระบวนการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ แสดงให้เห็นว่าการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการที่จะพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถและเป็นจุดมุ่งหมายไปสู่การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป (Ministry of Education, 2002)

จากที่ผ่านมามีกระแสทางการเมืองที่ก่อให้เกิดความแตกแยกทางสังคม ภาวะวิกฤติเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคม พฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่มีสถิติในการกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเพิ่มขึ้น ดังสถาบันรามจิตติศึกษา 10 สถานการณ์ ที่ต้องเอาใจใส่เด็กและเยาวชนไทย ปี พ.ศ. 2551 ตามโครงการติดตามสภาวการณ์เด็กและเยาวชนรายจังหวัด ในบางประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็กและเยาวชน และการแนะแนว อาทิพบว่านักเรียนมีปัญหาด้านส่วนตัว สังคม เช่น เครียดนอนไม่หลับ ค่าเฉลี่ยประเทศ ปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 27 ปี พ.ศ. 2552 ร้อยละ 30 แม้วัยรุ่น อายุต่ำกว่า 19 ปี ที่มาทำคลอด ปี พ.ศ. 2551 (จำนวน 77,092 คน) เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2550 (จำนวน 68,385 คน) และเยาวชน อายุต่ำกว่า 18 ปี พยายามฆ่าตัวตาย ค่าเฉลี่ย 20.44 คน ต่อประชากรแสนคน เด็กและเยาวชนเสพยาเสพติดในสถานศึกษามีถึงร้อยละ 13 นักเรียนมีปัญหาทางการศึกษาและอาชีพ เช่น นักเรียนออกกลางคัน ร้อยละ 1.5 สำหรับการวิเคราะห์ผลสอบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O-Net) ภาพรวมในวิชาหลักของนักเรียน ชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ในช่วงปีการศึกษา 2551-2553 โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) พบว่า คะแนนเฉลี่ยของประเทศต่ำกว่าร้อยละ 50 (Ministry of Education, 2007)

สำหรับการบริหารการบริการงานแนะแนวของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กิจกรรมแนะแนวเป็นลักษณะหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต ภูมิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญาและการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อ และการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการทำงานตามโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระบุถึงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า “กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง การพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยอาจจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่สนองนโยบายในการสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพ เพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝัง และสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบ และวิธีการที่เหมาะสม” การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขท่ามกลางสภาพสังคมปัจจุบัน (Ministry of Education, 2002)

โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา เป็นโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในความดูแลของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาได้มีโรงเรียนที่

โอนย้ายเข้ามา จำนวน 58 โรงเรียน เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งนักเรียนเป็นจำนวนมาก แต่ละโรงเรียนก็จะมีงานแนะแนวและอยู่ส่วนของการบริหารวิชาการ และในส่วนของบริการงานแนะแนวในโรงเรียนส่วนมาก ครูแนะแนวประจำโรงเรียนไม่ได้จบการแนะแนวโดยตรง แต่เป็นครูที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานแนะแนวโรงเรียน ทำให้การบริการงานแนะแนวทั้ง 5 ด้าน ไม่ดีพอและตรงตามสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน แม้ว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบทางการศึกษา ทุกหน่วยงานได้ตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนว และส่งเสริมให้มีการจัดบริการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน แต่ปัจจุบันพบว่าการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ และไม่ได้ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ดังที่ อรวีไล สว่างคำ (Sawangkhom, 2005)

กล่าวถึงปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนว่าบุคคลต่างๆ ไปยังไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนว รวมทั้งขาดบุคลากรทางด้านแนะแนว บุคลากรขาดเทคนิคในการจัดกิจกรรมแนะแนว บุคลากรขาดประสบการณ์ทางด้านการแนะแนว และไม่ศรัทธาในงานแนะแนว ขาดความรู้ความเข้าใจและไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนว โรงเรียนขาดความพร้อม เช่น ขาดงบประมาณ ขาดอุปกรณ์และสถานที่ ขาดการประสานงาน และขาดความร่วมมือในการทำงาน นอกจากนี้ อุษณีย์ เย็นสบาย (Yensabai, 2005) กล่าวว่าผู้บริหารบางคนไม่เข้าใจ และไม่เห็นประโยชน์การแนะแนวอย่างแท้จริง ไม่มีการมอบอำนาจ และความรับผิดชอบอย่างแท้จริง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเป็นผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นครูแนะแนวในโรงเรียนมีบทบาทหน้าที่ในการจัดบริการแนะแนวให้กับนักเรียนโดยตรง จึงมีความสนใจที่ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ในด้านบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามและประเมินผล เพราะการแนะแนวมีบทบาทสำคัญในการสร้างคนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม และพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเองให้ดีขึ้น ต้องอาศัยกระบวนการแนะแนวที่ดีและมีคุณภาพ เพื่อพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน
- 2.3 เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

3. วิธีดำเนินการ

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 58 โรงเรียน โดยแยกเป็นขนาดเล็ก 34 โรงเรียน ขนาดกลาง 18 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่ 6 โรงเรียน (Provincial Administrative Organization of Nakhon Ratchasima , 2008)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2558 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป Krejcie และ Morgan อ้างถึงในสมบุรณ์ ดันยะ (Tanya, 2003)

กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นแบบไม่เป็นสัดส่วน (Stratified Random Sampling) จำนวน 52 โรงเรียน มีขั้นตอนการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

3.1.2.1 แบ่งโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา เป็น 3 ขนาด คือโรงเรียนขนาดใหญ่ 6 โรงเรียน ผู้วิจัยจึงเลือกแบบเจาะจง ให้ทุกโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในส่วนของโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้วิจัยดำเนินการคำนวณสัดส่วน ดังตารางที่ 1

3.1.2.2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ขนาดเล็ก และขนาดกลาง โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลากรายชื่อโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง

ขนาดโรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดเล็ก	34	30
ขนาดกลาง	18	16
ขนาดใหญ่	6	6
รวม	58	52

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

3.1.3 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โรงเรียน 4 คน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูหัวหน้างานแนะแนว ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้นในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้นในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งสิ้น 208 คน

3.1.4 ผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์ (Interview) ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยผู้วิจัยได้ปรึกษาประธานที่ปรึกษาควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการกำหนดคุณสมบัติคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 3 คน ดังนี้

3.1.4.1 ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญของศูนย์แนะแนวโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

3.1.4.2 ครูหัวหน้างานแนะแนวดีเด่นระดับประเทศ

3.1.4.3 ครูผู้รับผิดชอบงานแนะแนวดีเด่นของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้มี 2 ประเภท คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

3.2.1 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ถามเกี่ยวกับขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว

ตอนที่ 2 ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert's Five Rating Scale) โดยผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนของแต่ละระดับเป็นดังนี้

- 5 หมายถึง มีปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียนในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียนในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียนในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียนในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียนในระดับ น้อยที่สุด

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยศึกษาข้อมูลและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพและมีความเที่ยงตรง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ และหาคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร วรรณกรรม งานวิจัย ทฤษฎี หลักเกณฑ์และวิธีต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน โดยดำเนินงานตามขั้นตอนของแต่ละด้าน มี 5 ด้าน คือ 1) การบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคล 2) การบริการสนเทศ 3) การบริการให้คำปรึกษา 4) การบริการจัดวางตัวบุคคล 5) การบริการติดตามประเมินผล

3.2.2.2 วิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการวิจัยมาเป็นกรอบในการวิจัย ได้ตัวแปรอิสระ คือ ขนาดโรงเรียน และประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ตัวแปรตาม คือ ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ในการดำเนินการบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคล การบริการสนเทศ การบริการให้คำปรึกษา การบริการจัดวางตัวบุคคล และการบริการติดตาม ประเมินผล

3.2.2.3 กำหนดรูปแบบและโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม ตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน ทั้ง 5 ด้าน

3.2.2.4 สร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าแบบ 5 ระดับ ที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์ ตามการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน ทั้ง 5 ด้าน นำเสนอต่อประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแก้ไขเนื้อหาและสำนวนภาษาที่ใช้ ตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมของแบบสอบถามแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ตามที่ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะ

3.2.2.5 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์ ตามการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน ทั้ง 5 ด้าน ที่แก้ไขตามประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะแล้ว นำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแก้ไขเนื้อหาและสำนวนภาษาที่ใช้ ตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมของแบบสอบถามแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามที่คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เสนอแนะ

3.2.2.6 นำร่างแบบสอบถามที่คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและแก้ไขแล้ว ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญการบริหารงานแนะแนว ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา (ดังรายละเอียดภาคผนวก ก) พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของรูปแบบ (Format) และความถูกต้องของภาษา (Wording) พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) แล้วประยุกต์ใช้ค่า IOC โดยคัดเลือกเฉพาะข้อที่มี ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่าผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00

3.2.2.7 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามที่ประธานควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยนำไปทดลองใช้กับโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 6 โรงเรียน ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่มีไม่เพียงพอ ผู้วิจัยจึงได้นำไปทดลองใช้กับโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 4 โรงเรียน ซึ่งมีบริบทใกล้เคียงกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่ม

ตัวอย่าง โดยผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูหัวหน้างานแนะแนว ครูที่ปรึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และครูที่ปรึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 40 คน

3.2.2.8 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90 และแยกตามรายด้านของการบริหารงานแนะแนว ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

3.2.2.8.1 ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนได้ค่าความเชื่อมั่น 0.80

3.2.2.8.2 ด้านการบริการสนเทศ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.92

3.2.2.8.3 ด้านการบริการให้คำปรึกษา ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.96

3.2.2.8.4 ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.89

3.2.2.8.5 ด้านการการบริการติดตามประเมินผล ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.96

3.2.2.9 ดำเนินการปรับปรุงและตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และความเรียบร้อยของแบบสอบถามก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.2.3 แบบสัมภาษณ์ การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยสร้างแบบสัมภาษณ์ขึ้นประกอบการสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาการบริหารจัดการบริการงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วยดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วย ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งหน้าที่การปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 กรอบคำสัมภาษณ์จากการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารจัดการบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยพิจารณาเลือกศึกษาเฉพาะที่มีค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารจัดการบริการงานแนะแนวสูงสุดเรียงตามลำดับในแต่ละด้าน ด้านละ 3 ข้อ มากำหนดเป็นกรอบในการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.2.3.1 สรุปัญาการบริหารจัดการบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

3.2.3.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ตามโครงสร้างเนื้อหา

3.2.3.3 นำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างเสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขเนื้อหาและส่วนที่ใช้ ก่อนนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

3.3.1.1 ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงเรียน ครูหัวหน้างานแนะแนว ครูที่ปรึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครูที่ปรึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

3.3.1.2 นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา พร้อมแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยด้วยตนเองและส่งโดยทางศูนย์ประสานงานของแต่ละศูนย์ พร้อมแนบซองเปล่าติดแสตมป์ส่งกลับคืนผู้วิจัย จำนวน 208 ฉบับ ระหว่างวันที่ 5-7 มีนาคม 2558

3.3.1.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ส่วนหนึ่งรับคืนทางไปรษณีย์ ระหว่างวันที่ 26-31 มีนาคม 2558 ได้แบบสอบถามคืน จำนวน 204 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.07

3.3.1.4 ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ (Interview) ผู้วิจัยนัดหมายวันและเวลาในการสัมภาษณ์ล่วงหน้าก่อนไปสัมภาษณ์ และไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาตามความคิดเห็นของแต่ละคนด้วยตัวเอง พร้อมบันทึกเสียงเพื่อความสะดวกของเนื้อหา เมื่อเสร็จการสัมภาษณ์ผู้วิจัยถอดเทปและสรุปเรียบเรียง รวบรวมความคิดเห็นแต่ละด้านที่จบการสัมภาษณ์ ในการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละครั้งผู้วิจัยได้จดบันทึกและบันทึกเสียง โดยขออนุญาตบันทึกเสียงก่อนการสัมภาษณ์ทุกครั้ง โดยผู้วิจัยสัมภาษณ์ในระหว่างวันที่ 15-20 กันยายน 2558 ณ สถานที่ปฏิบัติงานของผู้ให้สัมภาษณ์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

3.4.1.1 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยนำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) แต่ละรายการเพื่อวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.1.2 วิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จำแนกรายด้านและรายชื่อโดยการแปลค่าเฉลี่ย ที่ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (Wongrattana, 2001)

- 4.51-5.00 หมายถึง ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.4.1.3 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อมีนัยสำคัญทางสถิติทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ แนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการจดบันทึกและถอดคำพูดจากเครื่องบันทึกเสียง ดังนี้

3.4.2.1 นายพิชัย ใจเสือ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการศูนย์แนะแนวโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

3.4.2.2 นางจำเรียง โรจนภานุรัตน์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ ครูแนะแนวดีเด่นระดับประเทศ จากสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย ของโรงเรียนมัธยมวิจิตรถาวรธรรม สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา เขต 31

3.4.2.3 นางสุกัญญา แจ่มหมื่นไวย ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ ครูแนะแนวดีเด่นของโรงเรียนบัวใหญ่ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และถอดเทปมาจัดกลุ่มเป็นประเด็นเดียวกัน เนื้อหาเดียวกัน สัมพันธ์กัน หรือขัดแย้งเน้นข้อความนั้นๆ ในแต่ละด้านจากการสัมภาษณ์ จับข้อความหรือคำที่สัมพันธ์กันในการหาแนวทาง

แก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาในแต่ละด้าน เสนอเป็นแบบความเรียง

4. สรุปผลการวิจัย

4.1 ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริการสนเทศ รองลงมาคือ ด้านการบริการให้คำปรึกษา ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน ด้านการจัดวางตัวบุคคล และด้านการบริการติดตามประเมินผล ตามลำดับ เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า

4.1.1 ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันคือ โรงเรียนกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ของการบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนไม่ชัดเจน และงบประมาณในการจัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถ ความถนัดและความสนใจ เพื่อรวบรวมข้อมูลนักเรียนไม่เพียงพอ รองลงมาคือ โรงเรียนไม่มีเครื่องมือวัดความถนัดและความสนใจของนักเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ โรงเรียนไม่แต่งตั้งกรรมการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนให้ชัดเจน

4.1.2 ด้านการบริการสนเทศ โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนไม่ได้เชิญวิทยากรหรือนักจิตวิทยาที่มีความรู้เฉพาะทางมาให้ความรู้เรื่องสังคม การปรับตัว และการพัฒนาบุคลิกภาพให้กับนักเรียน รองลงมาคือ ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ คณะกรรมการแนะแนวไม่ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมปัจฉิมนิเทศให้กับนักเรียนที่กำลังจะสำเร็จชั้นสูงสุด และเครื่องมือการประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย ข่าวสาร ด้านการศึกษาและอาชีพไม่เหมาะสม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ครูผู้สอนกิจกรรมแนะแนวให้กับนักเรียนตามหลักสูตรไม่มีความรู้ความเข้าใจเพียงพอ

4.1.3 ด้านการบริการให้คำปรึกษา โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดหาข้อมูลพื้นฐานนักเรียนที่มาขอรับคำปรึกษาไม่เป็นระบบและไม่สะดวกต่อการสืบค้นข้อมูล รองลงมาคือ คณะกรรมการปฏิบัติงาน บริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ โรงเรียนไม่มีการจัดทำสถิติข้อมูลนักเรียนที่มาขอรับบริการให้คำปรึกษา ทำให้ไม่สะดวกต่อการสืบค้นข้อมูลเพื่อให้ความช่วยเหลือ

4.1.4 ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่ขาดแคลนยังไม่ทั่วถึงและไม่เพียงพอ รองลงมาคือ การประสานงานกับองค์กร หน่วยงาน และชุมชนเพื่อหารายได้ระหว่างเรียนไม่ตรงตามความสนใจและความถนัดของนักเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ โรงเรียนไม่ชี้แจงนโยบายและวัตถุประสงค์ ในการบริการจัดวางตัวบุคคลให้ชัดเจน

4.1.5 ด้านการบริการติดตามประเมินผล โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คณะทำงานไม่มีการพัฒนารูปแบบการวิเคราะห์และวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน เพื่อทราบถึงปัญหาและรายละเอียดของบุคคลที่ชัดเจน รองลงมาคือ การนำเทคโนโลยีและสื่อสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนางานบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ ไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ คณะทำงานไม่มีการติดตามและประเมินผล การบริการจัดวางตัวบุคคล

4.2 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียนพบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการบริการรวบรวมข้อมูล

นักเรียน ด้านการบริการสนเทศ ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านการบริการติดตาม ประเมินผล ส่วนด้านการบริการให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า โดยรวมมีความแตกต่างกันทุกคู่ คือ ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยโรงเรียนขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารการบริการงานแนะแนวมากกว่าโรงเรียนกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารการบริการงานแนะแนวมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

4.2.1 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ โรงเรียนไม่การประชุมวางแผนชี้แจงรายละเอียดในการบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนให้ครูที่รับผิดชอบเข้าใจเพื่อปฏิบัติไปในทางเดียวกัน โรงเรียนไม่มีการจัดทำแผนงาน/โครงการ บริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคลไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี โรงเรียนไม่แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนให้ชัดเจน ผู้ปกครองนักเรียนไม่เข้าใจและไม่เห็นความสำคัญของการรวบรวมข้อมูลนักเรียน ด้านการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนไม่เข้าใจและไม่ให้ความสำคัญในการรวบรวมข้อมูลด้านอาชีพ การเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนได้ข้อมูลไม่มีความน่าเชื่อถือ การเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อเก็บข้อมูลพื้นฐานด้านครอบครัวและเศรษฐกิจทำได้ไม่ครบทุกคน นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลส่วนตัว เครื่องมือวัดระดับสติปัญญาของนักเรียนไม่มีประสิทธิภาพ โรงเรียนไม่มีเครื่องมือทดสอบวัดความถนัดและความสนใจของนักเรียน และงบประมาณในการจัดทำแบบทดสอบ วัดความสามารถ ความถนัด และความสนใจเพื่อรวบรวมข้อมูลนักเรียนไม่เพียงพอ

4.2.2 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ด้านการบริการสนเทศ โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นโยบาย เป้าหมาย ในการบริการสารสนเทศของโรงเรียนไม่ตรงประเด็นและความสนใจของนักเรียน โรงเรียนไม่แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปฏิบัติงานบริการสารสนเทศแก่นักเรียนให้ชัดเจน เครื่องมือการประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย ข่าวสารด้านการศึกษาและอาชีพไม่เหมาะสม การเชิญวิทยากรที่มานแนะแนวการศึกษาต่อของนักเรียนไม่อยู่ในความสนใจของนักเรียน โรงเรียนไม่ได้เชิญวิทยากรหรือนักจิตวิทยาที่มีความรู้เฉพาะทางมาให้ความรู้เรื่องสังคม การปรับตัวและการพัฒนาบุคลิกภาพ ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบในการบริการสารสนเทศไม่ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมปฐมนิเทศให้แก่นักเรียนในวันเปิดภาคเรียนใหม่ ครูที่ทำหน้าที่จัดกิจกรรมโฮมรูม ขาดความความเข้าใจในการให้บริการสารสนเทศแก่นักเรียน การจัดนิทรรศการด้านการศึกษาไม่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน ครูผู้รับผิดชอบการจัดกิจกรรมนำนักเรียนไปศึกษาหาความรู้นอกสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ไม่มีการจัดการวางแผนจัดการความรู้ให้กับนักเรียน และคณะกรรมการแนะแนวไม่ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมปฐมนิเทศให้กับนักเรียนที่กำลังจะสำเร็จชั้นสูงสุดของโรงเรียน

4.2.3 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ด้านการบริการให้คำปรึกษา โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ การกำหนดแนวทางในการบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนไม่ตรงตามปัญหาและความต้องการของนักเรียน โรงเรียนไม่กำหนดแผนงานโครงการบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปี คณะกรรมการปฏิบัติงานบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ขาดความรู้ความเข้าใจ โรงเรียนไม่สำรวจปัญหาและจัดกลุ่มปัญหาของนักเรียนเพื่อหาแนวทางช่วยเหลือ และโรงเรียนไม่มีการสำรวจความต้องการของนักเรียน

4.2.4 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ โรงเรียนไม่ชี้แจงนโยบายและวัตถุประสงค์ในการบริการจัดวางตัวบุคคลให้ชัดเจน คณะกรรมการปฏิบัติงานด้านการจัดวางตัวบุคคล ขาดความรู้ความเข้าใจในการเลือกแผนการเรียนให้กับนักเรียน ครูผู้สอนไม่ให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียน การจัดกิจกรรม ชุมนุม ชมรม และกลุ่มสนใจให้นักเรียนไม่ตรงตามความรู้ ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน

4.2.5 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ด้านการบริการติดตามประเมินผล โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ โรงเรียนไม่กำหนดคณะกรรมการปฏิบัติงานบริการติดตามและประเมินผลให้ชัดเจน การกำหนดเกณฑ์ในการติดตามและประเมินผลด้านบริการให้คำปรึกษาไม่ชัดเจน การวางแผน ขั้นตอน และกิจกรรมการดำเนินงาน ประเมินผลด้านบริการการจัดวางตัวบุคคลไม่ชัดเจน คณะทำงานการติดตามและประเมินผลด้านการบริการสารสนเทศ ขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน คณะทำงานไม่ให้ความสำคัญในการติดตามและประเมินผลการบริการให้คำปรึกษา โรงเรียนไม่การดำเนินการติดตามนักเรียนที่ขาดเรียนบ่อยเพื่อทราบปัญหาของนักเรียน โรงเรียนไม่มีการดำเนินติดตามหาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนออกกลางคัน คณะทำงานไม่มีการติดตามนักเรียนที่จบการศึกษาไปแล้ว คณะทำงานไม่มีการสรุปและรายงานผลการบริการให้คำปรึกษาให้ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ คณะทำงานไม่มีการสรุปและรายงานผลการบริการจัดวางตัวบุคคลให้ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ คณะทำงานไม่มีการพัฒนารูปแบบการวิเคราะห์และวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน เพื่อทราบถึงปัญหาและรายละเอียดของบุคคลที่ชัดเจน การนำเทคโนโลยีและสื่อสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนางานบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ ไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง ไม่มีการนำผลการติดตามและประเมินผลการบริการงานแนะแนวทั้ง 5 ด้านมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

4.3 แนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ทั้ง 5 ด้าน สามารถสรุปได้ดังนี้

4.3.1 แนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน สรุปได้ดังนี้

4.3.1.1 โรงเรียนควรจัดประชุมวางแผนการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยใช้กระบวนการ PDCA

4.3.1.2 ควรมีการประสานความร่วมมือสร้างเครือข่ายทั้งหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานเอกชน เพื่อช่วยสนับสนุนในการหาแนวทางและจัดหางบประมาณในการดำเนินการจัดหา จัดทำเครื่องมือรวบรวมข้อมูลนักเรียนให้หลากหลาย เพียงพอและมีประสิทธิภาพ

4.3.1.3 ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน โดยนำผลการคัดกรองนักเรียนมาใช้ในการพิจารณาการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนและควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

4.3.1.4 สร้างความตระหนัก สร้างจิตสำนึกในองค์กรโดยการประชุม อบรมบุคลากร ศึกษาดูงาน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน สร้างแรงจูงใจให้เกิดการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา และร่วมพัฒนา การบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนให้เป็นระบบและสะดวกต่อการสืบค้นข้อมูล

4.3.1.5 ควรจัดทำปฏิทินในการนิเทศติดตามการบริการงานแนะแนวภายในโรงเรียนให้ชัดเจน และปฏิบัติจริง โดยเน้นการนิเทศแบบร่วมมือ ช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร กำหนดปฏิทินการนิเทศและแบบบันทึกการนิเทศ ในการบันทึกผลการดำเนินงาน เพื่อนำผลการดำเนินงานมาพัฒนา ปรับปรุง และนำไปใช้ต่อไป

4.3.2 แนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด นครราชสีมา ด้านการบริการสนเทศให้นักเรียน สรุปได้ดังนี้

4.3.2.1 ประชุมวางแผนแบบมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนด มาตรการ กำหนดนโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ในการบริการสารสนเทศให้ชัดเจนและตรงกับความสนใจ ความ ต้องการและความถนัดของนักเรียน

4.3.2.2 ให้ความรู้ เสริมสร้างความคิดและเทคนิคต่างๆ ให้กับครูแนะแนวและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการ ให้บริการสารสนเทศแก่นักเรียน เพื่อให้บุคลากรทุกฝ่ายเห็นความสำคัญและเข้าใจและปฏิบัติไปทิศทางเดียวกัน.

4.3.2.3 ประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดหาสื่อวัฒนธรรม เทคโนโลยีต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ข่าวสาร ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ สังคม บุคลิกภาพ ที่รวดเร็วและทันสมัยและตรง กับความต้องการของนักเรียน

4.3.2.4 นำผลการรวบรวมข้อมูลและผลการคัดกรองนักเรียน มาใช้ในการวางแผนการให้บริการสนเทศ และควรให้บริการแก่นักเรียนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงควรมีการดูแลอย่างใกล้ชิด

4.3.2.5 ควรสนับสนุนให้บุคลากรทุกฝ่ายและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน มีการมี การแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่น

4.3.2.6 กำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมและเพียงพอ โดยการจัดทำตารางการดำเนินงานให้ ชัดเจน และกำหนดปฏิทินในการนิเทศ ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

4.3.3 แนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด นครราชสีมา ด้านการบริการให้คำปรึกษา สรุปได้ดังนี้

4.3.3.1 มีการประชุมวางแผนคณะทำงานในฝ่ายต่างๆ เพื่อโดยจัดทำทำเนียบผู้รับผิดชอบงานบริการ ต่างๆ เช่น ให้คำปรึกษาด้านอาชีพ ด้านการศึกษา ด้านสังคมและบุคลิกภาพ

4.3.3.2 ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งต่อนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับการ ช่วยเหลือตรงตามปัญหาและความต้องการ

4.3.3.3 ต้องกำหนดผู้รับผิดชอบในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกให้ชัดเจน

4.3.3.4 ควรจัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ ให้ชัดเจน และสามารถนำมาปฏิบัติและ บริการนักเรียนได้จริงและชัดเจน

4.3.3.5 ควรสนับสนุนให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ความเข้าใจในการบริการให้คำปรึกษา โดยการเข้า รับการอบรม ศึกษาดูงานทั้งในและนอกสถานที่ หรือแม้แต่จัดหาทุนหรืองบประมาณให้บุคลากรได้เข้ารับการศึกษาค้นคว้าใน เรื่อง การแนะแนวโดยตรง

4.3.3.6 สร้างความตระหนักให้บุคลากรและนักเรียน เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการบริการให้ คำปรึกษา

4.3.4 แนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด นครราชสีมา ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล สรุปได้ดังนี้

4.3.4.1 ผู้บริหารต้องสร้างความตระหนักให้ครูผู้รับผิดชอบงานบริการแนะแนวทั้ง 5 ด้าน ให้ความสำคัญ
ความสำคัญของงานแนะแนว เห็นความสำคัญของจัดกิจกรรมเสริมให้กับนักเรียน

4.3.4.2 ครูต้องให้ความช่วยเหลือนักเรียนทุกกลุ่มเท่าเทียมกันทั้งกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มปกติ

4.3.4.3 ครูต้องให้ความช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเลือกโปรแกรมการเรียน การเลือกประกอบอาชีพ
หรือแม้แต่การพัฒนาบุคลิกภาพและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

4.3.4.4 โรงเรียนต้องจัดหาแหล่งงานให้นักเรียนตามความสนใจ ความรู้ความสามารถ และความถนัด
ของนักเรียน

4.3.4.5 จัดหาและระดมทุนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่ขาดแคลนและ
สร้างจิตสำนึกให้นักเรียนเกิดความพยายามและอดทนในการทำงานเพื่อหารายได้ระหว่างเรียน

4.3.5 แนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดนครราชสีมา ด้านการบริการติดตามและประเมินผล สรุปได้ดังนี้

4.3.5.1 ควรมีการประชุมวางแผน กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ กำหนดเกณฑ์ในการติดตาม
และประเมินให้ชัดเจน

4.3.5.2 จัดหาเครื่องมือ สื่อนวัตกรรมต่างๆ ให้หลากหลายเพื่อใช้ในการติดตามประเมินการบริหารงาน
แนะแนวทั้ง 5 ด้าน

4.3.5.3 กำหนดผู้รับผิดชอบในการติดตามประเมินผลให้ชัดเจน

4.3.5.4 กำหนดปฏิทินในการติดตามประเมินและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

4.3.5.5 ผู้รับผิดชอบแต่ละด้านต้องมีการสรุป รายงานผลการกำกับติดตาม ประเมินให้ผู้บังคับบัญชา
ทราบเพื่อนำข้อมูลและปัญหาต่างๆ มารวบรวมวิเคราะห์และหาแนวทางช่วยเหลือต่อไป

5. อภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดนครราชสีมาผู้วิจัยจึงนำเสนอประเด็นที่น่าสนใจจากข้อค้นพบของผลการวิจัยในแต่ละขั้นตอน
ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย มาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อดังนี้

5.1 ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา
ผลการศึกษาปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนว ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา
ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่าโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน
โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริการสารสนเทศ รองลงมา คือ ด้านการบริการให้คำปรึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
คือ ด้านการบริการติดตามประเมินผล ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กำหนดให้
งานกิจกรรมการแนะแนวเป็นภารกิจที่สถานศึกษา ต้องดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะชีวิต โดยมุ่งการ
จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการ ความสนใจ ธรรมชาติของผู้เรียน และสอดคล้องวิถีทัศน์ของ
สถานศึกษา ที่ตอบสนองจุดมุ่งหมายหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านการศึกษา อาชีพ
รวมทั้งชีวิตและสังคม เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีอิสระในการคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง เรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการปฏิบัติ
จนกระทั่งเกิดทักษะชีวิต ตลอดจนครูทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ส่งผลให้ครูแนะแนวหรือครูผู้ประสานงาน เข้าใจ
บทบาทหน้าที่ของตนเอง เข้าใจลักษณะและขอบข่ายของงานแนะแนว กระบวนการบริหารงานแนะแนวอย่างชัดเจน
ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2007)

ได้มีนโยบายเร่งพัฒนางานและแนวให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2011) ที่ระบุว่า งานแนวนี้เป็นงานที่สถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพและความสามารถ จัดการชีวิตของตนเองอย่างชาญฉลาด มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเอง มีโลกกว้างทางการศึกษาและอาชีพ สามารถคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหาชีวิต การเรียน อาชีพและสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสม มีทักษะชีวิต สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จตุพร เถาว์วิทย์ (Thaohiran, 2011) ศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาและวิธีแก้ปัญหาของกระบวนการบริหารงานแนวโน้ในโรงเรียนของผู้บริหารและครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชาตรี ตรีภาค (Triphak, 2011) ศึกษาวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานแนวโน้โดยใช้ PDCA ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 พบว่าปัญหาการบริหารงานแนวโน้โดยใช้ PDCA อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยสอดคล้องกับ กมลวรรณ เทียงธรรม (Thiangtham, 2005) ศึกษาวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานแนวโน้ของโรงเรียนตามทัศนะของผู้บริหารและครูแนวโน้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่าปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งเมื่อจำแนกเป็นรายด้านของปัญหาการบริหารการบริการงานแนวโน้ของโรงเรียนทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

5.1.1 ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนวโน้ ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ได้มีการวางแผนในการรวบรวมข้อมูลนักเรียนและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ ผู้บริหาร ครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมองเห็นความสำคัญของการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล จึงทำให้การบริหารการบริการงานแนวโน้ด้านการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นระบบ สะดวกต่อการสืบค้น ซึ่งการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นการศึกษาสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม แบบทดสอบการเขียนอัตชีวประวัติ สังคมมิติ การเยี่ยมบ้าน โดยมีการบันทึกข้อมูลในระเบียบพฤติกรรม ระเบียบสะสม สมุดรายงานประจำตัวผู้เรียน ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ครูรู้จักผู้เรียนแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร ต้องการอะไร และควรให้ความช่วยเหลือในลักษณะใด ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานของสำนักบริหารการศึกษากกรมการปกครอง Office of Educational Administration, Department of Local Administration (2001) ซึ่งได้เสนอรายละเอียดในการปฏิบัติงานแนวโน้ว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหาร ครูแนวโน้ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการงานแนวโน้ในโรงเรียน ต้องจัดเก็บข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนไว้ในระเบียบสะสมให้สะดวกในการนำมาใช้นี้ มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลนักเรียนแต่ละคน เพื่อให้รู้จักและเข้าใจนักเรียนมากขึ้น และสามารถแก้ปัญหาและช่วยเหลือนักเรียนได้ตรงตามปัญหาและความต้องการ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นิรนาท แสนสา (Saensa, 2011) ที่กล่าวว่า การบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลมีความสำคัญทั้งต่อตัวนักเรียนเอง ผู้ปกครอง สถานศึกษา ชุมชน และประเทศชาติ ซึ่งหากมีการดำเนินการอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และจัดเก็บอย่างเป็นระบบ จะทำให้ได้ฐานข้อมูลเพื่อนำมาพัฒนานักเรียนได้ทุกมิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิรา จินตสนธิ (Chintonsonthi, 2005, Abstract) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการงานแนวโน้ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมของรัฐ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารจัดการแนวโน้อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ วงศ์จันทร์หาญ (Wongchanhan, 2002, Abstract) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานแนวโน้ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูแนวโน้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่าผู้บริหารและครู รู้รู้สภาพการแนวโน้ในโรงเรียนทั้ง 10 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน การจัดตั้งองค์การ การแต่งตั้งบุคลากร การดำเนินงาน การประเมินผล บริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคล บริการสารสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตาม อยู่ในระดับมาก แต่รับรู้เรื่อง

ปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อารณ ยืนนาน (Yuennan, 2007) ได้ศึกษาบทบาทในการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ตามทฤษฎีของครูแนะแนวและครูประจำชั้น ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของครูแนะแนวสำหรับด้านการจัดสรรทรัพยากรและด้านการประเมินอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

5.1.2 ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ด้านการบริการสนเทศ พบว่าโดยภาพรวม มีปัญหาการบริหารจัดการบริการงานแนะแนวอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ให้ความสำคัญต่อการจัดบริการข่าวสาร มาบริการแก่นักเรียน มีเครื่องมือที่ทันสมัยและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เพราะสังคมปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร เป็นยุคเทคโนโลยี ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ สามารถเผยแพร่ไปได้อย่างรวดเร็วมาก ส่งผลให้ผู้บริหารผู้รับผิดชอบงานแนะแนว ครูประจำชั้น ต้องพัฒนาตัวเองตลอดเวลา เพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการ ความถนัด และความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความรอบรู้และได้รับข่าวสารที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม อย่างรวดเร็วและทันสมัย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2008) ระบุว่า บริการสารสนเทศ เป็นการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้วางแผนและตัดสินใจ ด้วยตนเองในการเลือกแนวทางการศึกษา การประกอบอาชีพ และปรับปรุงบุคลิกภาพได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การแนะแนวระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559) เสนอไว้ว่า บริการสารสนเทศ เป็นบริการเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและยอมรับความเป็นจริงของตนเองและสังคม โดยการจัดในรูปแบบการเผยแพร่ด้วยเครื่องมือต่างๆ อย่างหลากหลาย นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยสอดคล้องกับ ชาดรี ตรีภาค (Triphak, 2011) ศึกษาเรื่องปัญหาและวิธีแก้ปัญหของกระบวนการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน ของผู้บริหารและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการเปลี่ยนแปลงกฎ กติกาใหม่ ของโลกด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และสังคม และการให้ความสำคัญต่อสิทธิมนุษยชนอย่างจริงจังมากขึ้น และสังคมปัจจุบันเป็นสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร ยุคสารสนเทศ เข้าสู่ยุคสังคมใหม่ที่ใช้ความรู้เป็นฐาน มีความเจริญด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารมากขึ้นนักเรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเองทุกที่ทุกเวลาและสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้

5.1.3 ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ด้านการบริการให้คำปรึกษา โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าจุดมุ่งหมายของการบริการให้คำปรึกษา คือ การให้ความช่วยเหลือ ความใกล้ชิด ความอบอุ่น ความมั่นใจ สติปัญญา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจและเลือกได้อย่างชาญฉลาด ถูกต้อง เหมาะสมกับสภาพปัญหา ความต้องการ ความจำเป็น ซึ่งการให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีข้อมูลที่ถูกต้อง ลึกซึ้งอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ วัชร ทรัพย์มี (Sapmi, 2003) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการของสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้การศึกษา ซึ่งเป็นนักวิชาชีพที่ได้รับการฝึกอบรม กับผู้รับบริการซึ่งต้องการความช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้รับบริการได้เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจสิ่งแวดล้อมยิ่งขึ้นและผู้รับบริการได้ปรับปรุงทักษะการตัดสินใจในการแก้ปัญหา ตลอดจนปรับปรุงความสามารถในการที่จะทำใหตนเองพัฒนาขึ้น และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2010) ระบุว่า การบริการให้คำปรึกษามีจุดมุ่งหมาย เพื่อช่วยให้เด็กสามารถรับรู้ เข้าใจสภาพปัญหา คิดตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเองได้อย่างรอบคอบและเหมาะสม ซึ่งสามารถจัดได้ 2 รูปแบบ คือการให้คำปรึกษารายบุคคล และการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยสอดคล้องกับสมพร วงศ์วิธุน (Wongwithun, 2012) ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานแนะแนว โดยใช้ PDCA ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการบริหารงานแนะแนว โดยใช้วงจร Deming (PDCA) ในภาพรวมของแต่ละขั้นตอนและแต่ละบริการ สภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย และสอดคล้องกับ Tang (2003 : 812-A) ได้ศึกษาความเข้าใจของผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียน ด้านการเตรียมตัว สภาพความเป็นจริง เวลาที่ได้รับมอบให้ใช้ในการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า ในการให้คำปรึกษาทั้งหมด 17 ด้าน ด้านที่ต้องใช้เวลาและให้ความสำคัญมี 14 ด้าน คือ การให้คำปรึกษาส่วนบุคคล การให้คำปรึกษาส่วนย่อย การแนะนำกลุ่มใหญ่/ห้องเรียน การแนะนำเรื่องภาวะวิกฤติแทรกแซง การวางแผน/หลักสูตร การนำการให้คำปรึกษาไปใช้ การประเมินผล/การวิจัยหลักสูตรการให้คำปรึกษา การจัดเตรียมบุคคล อาชีพและสารสนเทศ การช่วยเหลือนักเรียนในตำแหน่งงาน และลดเวลาในการปรึกษาการทดสอบประวัตินักเรียน ดังนั้น ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องมีความพร้อมและต้องมีการปรับปรุงหลักสูตร เครื่องมือให้ทันสมัยอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Johnson (2004, pp. 2394-A) ได้ศึกษาปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อแผนการให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิผลในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า แผนการแนะแนวในปัจจุบันควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมกับเป้าประสงค์ และมุ่งให้ความสำคัญกับความก้าวหน้าของนักเรียน สำคัญที่สุดซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้

5.1.4 ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล โดยภาพรวมมีปัญหอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดวางตัวบุคคล เป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับบริการต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วของงานแนะแนว เป็นการวางตัวบุคคลให้เหมาะสมกับงานตามที่คัดเลือก เป็นบริการที่ช่วยให้บุคคลได้เรียนตามวิชาที่ตนเองชอบ ช่วยให้มีโอกาสเรียนและประกอบอาชีพตรงตามความสามารถของตนเอง เป็นบริการที่จัดขึ้นช่วยเหลือนักเรียนทั้งที่ยังศึกษาอยู่ในโรงเรียน และสำเร็จการศึกษาไปแล้วนั้น จึงส่งผลให้การวิจัยเป็นเช่นนี้ สอดคล้องกับคมเพชร ฉัตรสุภกุล (Chatsupphakun, 1997) กล่าวถึงการจัดวางตัวบุคคลไว้ว่า เพื่อช่วยให้บุคคลได้มีโอกาสพิจารณาตนเองให้อยู่ในสภาพการณ์ด้านต่างๆ เช่น ด้านอาชีพ ด้านการศึกษา ช่วยบุคคลให้เรียนได้ตรงตามความถนัด ความสนใจ ประกอบอาชีพตรงกับความสามารถ เลือกทำกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง การที่จะช่วยให้บุคคลได้จัดวางตัวเขาได้ถูกต้องนั้น จำเป็นต้องให้เขาได้สำรวจสิ่งแวดล้อมกับตัวเองโดยอาจจะได้รับความช่วยเหลือจากผู้ทำงานด้านการแนะแนว ช่วยให้นักเรียนเลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตร อันจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการด้านศักยภาพในตัวเอง ให้สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม จัดให้บุคคลได้เรียนหรือฝึกวิชาชีพที่เหมาะสมกับตัวเขา เพื่อจะได้ออกไปประกอบอาชีพได้อย่างประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2008) ระบุไว้ว่า บริการจัดวางตัวบุคคล เป็นการบริการนักเรียนให้ได้รับบริการที่จำเป็นต่อการพัฒนาตนเอง และนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม ตามความสนใจ ความถนัด ซึ่งกิจกรรมบริการวางตัวบุคคลสามารถดำเนินการได้คือ สำรวจปัญหา ความต้องการ ความสนใจ เฉพาะด้านของนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้สอดคล้องกับความต้องการ คือ จัดหางานให้นักเรียนทำในระหว่างปิด ภาคเรียน จัดหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียน จัดกลุ่มสนใจ ชุมชน และประสบการณ์ในงานต่างๆ ให้กับนักเรียน และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2010) ระบุว่า บริการจัดวางตัวบุคคลมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับบริการและประสบการณ์ที่เหมาะสมแก่กรณี อันจะเป็นการป้องกัน แก้ไขปัญหา และพัฒนาตนเองตามความต้องการและความเหมาะสม นอกจากนี้ยังมีผลวิจัยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของชาติรี ตรีภาค (Triphak, 2011) ศึกษาวิจัย เรื่องปัญหาและวิธีแก้ปัญหของกระบวนการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนของผู้บริหารและครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน และสอดคล้องกับสมพร วงศ์วิธุน (Wongwithun, 2012) ได้ศึกษาการบริหารงานแนะแนว โดยใช้วงจร Deming (PDCA) ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการ

บริหารงานแนะแนว โดยใช้วงจร Deming (PDCA) ในภาพรวมของแต่ละขั้นตอนและแต่ละบริการสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้

5.1.5 ปัญหาการบริหารจัดการบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ด้านการบริการติดตามผล โดยภาพรวมมีปัญหอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานแนะแนว และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้ความสำคัญในการติดตามผล ทำให้บุคลากรดำเนินงานด้านติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมทุกด้าน โดยใช้เทคนิค วิธีการ และเครื่องมือที่หลากหลาย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่ระบุไว้ว่า การบริการติดตามผล มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ติดตามการดำเนินงานแนะแนวทั้งระบบ เพื่อประเมินความสำเร็จ และพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนติดตามพัฒนาการของผู้เรียนและผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษา จากผลการวิจัยที่พบว่าการบริหารงานแนะแนวทั้ง 5 บริการ มีปัญหาในระดับน้อยแสดงว่า โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ทุกโรงเรียนมีการจัดทำแผนการปฏิบัติงานประจำปีและมีการกำหนดโครงการ กำหนดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับนโยบายระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและครอบคลุมบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ จึงทำให้ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอารณ์ ยืนนาน (Yuennan, 2007) ได้ศึกษาบทบาทในการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทด้านการวางแผน การให้แรงกระตุ้น และด้านการประสานงานอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สำหรับด้านการจัดสรรทรัพยากรและด้านการประเมินอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมพร วงศ์วิธุน (Wongwithun, 2012) ได้ศึกษาการบริหารงานแนะแนว โดยใช้วงจร Deming (PDCA) ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการบริหารงานแนะแนว โดยใช้วงจร Deming (PDCA) ในภาพรวมของแต่ละขั้นตอนและแต่ละบริการสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Brill (2003 : Unpagged) ได้ศึกษาการวางแผนของโรงเรียน การติดตามประเมินผลความสำเร็จของนักเรียนที่ผ่านมา ผลการวิจัยพบว่า ทฤษฎีต่างๆ ของการศึกษานั้น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งโรงเรียนจึงต้องนำมาประยุกต์ใช้ในแนวทางปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวทางให้กับนักเรียน สิ่งที่จะเป็นผลดี คือ ทางโรงเรียนจะต้องทำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เด็กได้เกิดความสุขใจ เอาใจใส่ที่ถูกต้องในการศึกษาต่ออันเป็นกุญแจสำคัญของโรงเรียน ดังนั้น การติดตามผลการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนนั้น ถือเป็นการปรับปรุงการเรียนรู้และแนวทางการแนะนำในรุ่นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้

5.2 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

5.2.1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียนพบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน การบริการสารสนเทศ ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านการบริการติดตามผล ผลการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยโรงเรียนขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการบริหารจัดการบริการงานแนะแนวน้อยกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนที่ขนาดต่างกัน มีความพร้อมในการบริหารการบริการงานแนะแนวต่างกัน โรงเรียนขนาดใหญ่จะมีความพร้อมในเรื่องบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งเทคนิควิธีการจัดการในการบริหารการบริการงานแนะแนวที่แตกต่างกัน ซึ่งกิจกรรมแนะแนวตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มีเจตนารมณ์ที่เน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง

ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมคุณธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่กำหนดให้งานแนะแนวเป็นภารกิจหลักที่สถานศึกษาต้องดำเนินการเพื่อส่งเสริมและช่วยเหลือผู้เรียน ให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพและธรรมชาตินั้น เมื่อโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน การบริหารงานทุกๆ ด้านย่อมแตกต่างกัน เนื่องจากองค์ประกอบในเรื่องบุคลากรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ แม้แต่สิ่งแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนย่อมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานผลงานการวิจัยของรัตนา เมืองจินดา (Mueangchinda, 2010) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูแนะแนวที่มีต่อการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต ผลการวิจัยพบว่าเมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูแนะแนวที่มีต่อการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา โดยจำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่าทั้งโดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับผลงานการศึกษาวิจัยของ ชาตรี ตรีภาค (Tri Phak, 2011) ซึ่งศึกษาวิจัย เรื่องปัญหาและวิธีแก้ปัญหของกระบวนการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนของผู้บริหารและครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน โดยจำแนกตามขนาดสถานศึกษา ภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

- 6.1.1 โรงเรียนควรมีการประชุมวางแผนดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม
- 6.1.2 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนอย่างหลากหลายให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน โดยพิจารณาจากผลการรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ปัญหา และความต้องการของนักเรียน
- 6.1.3 โรงเรียนควรใช้เครื่องมือและวิธีการในการบริการงานแนะแนวที่หลากหลายและมีคุณภาพ
- 6.1.4 โรงเรียนควรจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการบริการงานแนะแนวให้กับครูและบุคลากร ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
- 6.1.5 โรงเรียนควรประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่น เพื่อร่วมกันดำเนินการในการจัดตั้ง ส่งเสริม และพัฒนางานแนะแนวร่วมกัน
- 6.1.6 โรงเรียนควรมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาที่โรงเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ และนักเรียนต้องการความช่วยเหลือเฉพาะทางให้ผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือไป

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 6.2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดบริการสนเทศให้กับนักเรียน เพื่อได้ข้อมูลและความต้องการทั้งของผู้ให้บริการและผู้รับบริการโดยตรง
- 6.2.2 ควรศึกษาวิจัยกับประชากรที่รับบริการแนะแนวโดยตรงเพื่อให้ได้ข้อมูลปัญหาที่แท้จริง
- 6.2.3 ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริการงานแนะแนวเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก

7. เอกสารอ้างอิง

Chatsupphakun, K. (1997). Khwam Chaliaochalat Thang Arom : Patchai Songsoem
Khwamsamret Nai Chiwit. *Warasan Chatha Ngan Pari Thatsana*, 4, 30-32.

- Chintonsonthi, W. (2005). *Saphap Lae Panha Kan Borihan Chatkan Ngan Naenaeo Radap Chuang Chan Thi 4 Rongrian Matthayom Khong Rat Bangkok*. Unpublished Master's Thesis in Education, Kasetsart University. Bangkok.
- Johnson, Donita Louise. (2004, January). *Significant Factors Influencing an Effective School Counseling Program*. Dissertation Abstract International, 64 (7), 2394-A.
- Ministry of Education. (2002). *Khumue Kan Chat Kitchakam Phatthana Phurian*. Bangkok : Kurusapa Printing.
- Mueangchinda, R. (2010). *Kansueksa Khwam Phuengphochai Khong Khru Naenaeo Thi Mi To Kan Borihanngan Naenaeo Khong Phuborihan Sathan Sueksa Sangkat Samnakngan Khet Phuenthi Kansueksa Trat*. Unpublished Master's Thesis in Educational Administration, Rambhai Barni. Rajabhat University. Chanthaburi Province.
- Provincial Administrative Organization of Nakhon Ratchasima. (2008). *Lamdap Kan Phatthana Lae Yutthasat Kansueksa*. Nakhon Ratchasima : Education Administration Provincial Administrative Organization of Nakhon Ratchasima.
- Saensa, N. (2011). *"Sammana Kan Naenaeo Lae Kan Prueksa Choeng Chittawitthaya Nai Ongkon" Nai Pramuan Sara Chut Wichakan Sammana Thangkan Naenaeo Lae Kan Prueksa Choeng Chittawitthaya (25713) Revised edition 1 Unit 6*. Nonthaburi Department of Education Sukhothai Thammathirat University. Bangkok.
- Sapmi, W. (1988). *Kan Naenaeo Nai Rongrian*(3rd ed.). Bangkok: Thai Wattana Panich Printing House.
- Tang, Ying. (2003, September). *School Counselors' Perceptions of Preparation, Actual, and Recommended Time Spent on Job Duties*. Dissertation.
- Tanya, S. (2003). *Witthaya Kan Wichai. Nakhon Ratchasima : Faculty of Education Nakhon Ratchasima Rajabhat University*. Nakhon Ratchasima Province.
- Thongtham, K. (2003). *Kansueksa Saphap Lae Panha Kan Borihanngan Naenaeo Nai Rongrian Matthayomsueksa Sangkat Kromsamansueksa*. Unpublished Master's Thesis in Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University. Nakhon Ratchasima Province.
- Thaohiran, C. (2005). *Saphap Lae Panha Kan Borihanngan Naenaeo Doi Chai Wongchon Dem Ming (PDCA) Khong Sathan Sueksa Lopburi Educational Service Area Office Khet 1*. Unpublished Master's Thesis in Educational Administration, Thepsatri Rajabhat University. Lopburi Province.
- Triphak , C. (2011). *Panha Lae Withi Kae Panha Khong Krabuankan Borihanngan Naenaeo Nai Rongrian Khong Phuborihan Lae Khru Nai Sangkat Samnakngan Khet Phuenthi Kansueksa Phetchabun Khet 3*. Unpublished Master's Thesis in Educational Administration, Thepsatri Rajabhat University. Lopburi Province.
- Wongchanhan, S. (2002). *Kan Borihanngan Naenaeo Tam Kan Rapru Khong Phuborihan Lae Khru Naenaeo Nai Rongrian Matthayomsueksa Sangkat Kromsamansueksa Bangkok*. Unpublished Master's Thesis in Education, Kasetsart University. Bangkok.

- Wongwithun, S. (2012). *Sueksa Kan Borihaanngan Naenao Doi Chai Wongchon Dem Ming (PDCA) Khong Rongrian Khayai Okat Thangkan Sueksa Chiang Rai Provincial Primary Education Office Khet 2*. Unpublished Master's Thesis in Educational Administration, Phayao University. Chiang Mai Province.
- Yensabai, U. (2005). *Psychological counseling*. Bangkok: Odean Store
- Yuennan, A. (2007). *Botbat Nai Kan Borihaanngan Naenao Khong Phuborihan Rongrian Khayai Okat Thangkan Sueksa Nai Khet Phuenthi Kansueksa Surat Thani Khet 1*. Unpublished Master's Thesis in Educational Administration College, Sukhothai Thammathirat University. Bangkok.